

Mēs teicām sevi laimīgus

Tad nu mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Ar Viņa gādību mēs, kas ticam, esam iegājuši tai žēlastībā, kurā stāvam un teicam sevi laimīgus cerībā iemantot dievišķo godību. (Rm5:1–2)

Mīļais draugs Jēzū Kristū, vai tu sevi teic laimīgu? Ja kāds tev jautā: kā iet, ko tu atbildi? Kā tu raksturo savu dzīvi? Kāda ir tava liecība?

Atcerēsimies, ka no sirds pilnības mute runā. Tavas mutes runātais atspoguļo sirds stāvokli. Ja tavā sirdī ir rūgtums, tas izplūdis no mutes. Ja tavā sirdī ir jaunas domas, tās izpaudīsies valodā. Kādā stāvoklī ir tava sirds?

Šis jautājums ir ļoti būtisks, jo liecība ir ārkārtīgi svarīga. Dzīvojam laikā, kad cilvēki maz domā par Dievu. Dievs ir izstumts no skolām, no sabiedrības un no cilvēku domāšanas.

Advents – četras nedēļas pirms Kristus dzimšanas svētkiem, ir spēcīgs laiks liecībām. Mums ir daudz iespēju atgādināt cilvēkiem šo svētku īsto nozīmi! Visur dzirdam Ziemassvētku dziesmas un lasām uzrakstus uz kartiņām, kas runā par prieku un mieru. Bet cik paties prieks mājo cilvēku sirdī un cik cilvēku dzīvo ar Dieva mieru savā sirdī? Diemžēl ļoti maz...

Traģiski, ka šī patiesība attiecas arī uz Baznīcas cilvēkiem. Daudziem nav patiesa prieka un patiesa miera, jo viņi nav pilnīgi Kristū. Tu vari piederēt draudzei, nākt uz katru dievkalpojumu, bet tomēr īsti Kristu nepazīt.

Adventa laikā katra dievkalpojuma ievads beidzas ar Jēzus vārdiem: *“Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klauzīnu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani.”* (Atkl 3:20)

Ja tu neesi ticībā atvēris savas sirds durvis Jēzum, tad tev nav un nebūs miera un prieka, par ko raksta Pāvils. Ievērosim, ka tikai ticībā taisnotiem ir miers ar Dievu. Kas ticībā nav taisnots ar Dievu caur Jēzu Kristu, tam nav un nevar būt miers. Miers nāk tikai tad, kad ticībā esam taisnoti. Tas nozīmē, ka esam sirdī uzņēmuši Jēzu par savu Kungu un Pestītāju, ka esam atvēruši Viņam savas sirds durvis.

Šī taisnošana ir tikai caur Jēzu Kristu. Šodien ļoti populārs kļuvis budisms. Cilvēki cenšas atrast mieru caur dažādu veidu meditācijām. Bet nedz budisms, nedz kāds cits “isms” nevar dvēselei dot mieru, jo tikai Jēzus asinis nomazgā grēku. Taisnoti varam būt tikai caur Jēzu Kristu.

Ja būtu cits ceļš, mums Ziemassvētki nebūtu. Kristus nekad pasaulē nebūtu nācis, ja Viņš nebūtu bijis vajadzīgs. Ja grēka problēmu varētu atrisināt citādā veidā un cilvēks varētu citādā veidā salīdzināties, piemēram ar Budu vai Krišnu, tad Jēzus nebūtu nācis. Cita ceļa nav bijis, nav un nebūs – kā vien caur Jēzu Kristu. Tikai Viņa asinis nomazgā grēku. Ticībā taisnotiem ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.

Pāvils raksta, ka mūsu taisnošana, mūsu pestīšana ir nākusi caur Dieva gādību. Mēs tur nekā neesam darījuši. Tas viss nāk no Dieva. *“Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.”* (Jņ 3:16) Mūsu taisnošana ir Dieva žēlastības dāvana – Dieva mīlestības dāvana. Nekad to neaizmirsīsim! Pāvils raksta: *“Jo Kristus par mums bezdievīgajiem ir miris tanī laikā, kad vēl*

bijām nespēcīgi. Neviens tik lēti nemirs par kādu taisno. Par to, kas labs, jau drīzāk kāds ir gatavs mirt. Bet Dievs Savu mīlestību uz mums pierāda ar to, ka Kristus par mums miris, kad vēl bijām grēcinieki.” (Rm 5:6–8)

Dzirdēdams šo patiesību, vai tu teic sevi laimīgu? Es sevi teicu laimīgu. Man pienāktos mūžīgā nāve – vieta ellē uz visiem laikiem, bet Dievs mani ir tā mīlējis, ka Viņš žēlojis, aicinājis, dāvājis ticību atsaukties, nožēlot savus grēkus un sirds durvis atvērt Jēzum. Mazgājis mani tīru, dāvājis savu Garu un ierakstījis manu vārdu mūžības grāmatā. Viss Kristus mīlestības dēļ! Slava Dievam!

Kā var būt nelaimīgs, kā var sūdzēties, ja Dievs mūs tik ļoti mīl? *“Priecājieties iekš Tā Kunga vienumēr; es vēlreiz teikšu, priecājieties!” (Flp 4:4)*

Mums būs teikt sevi laimīgus vienmēr! Sapratīsim, ka te runa ir par dziļu garīgu prieku, nevis sajūtu. Ja tavs skats ir tieši un cieši uz Jēzu Kristu, ja tu patiesi esi Viņā, tad neatkarīgi no apstākļiem, tu priecājies iekš tā Kunga. Visur un vienmēr pāri visiem apstākļiem tev ir prieks.

Dievs pie mums ir visur un vienmēr. Mēs nekad uz nevienu mirkli neesam vieni. Ļoti svarīgi, ka turamies pie Jēzus kā zars pie vīna koka. Svarīgi katru dienu lasīt Dieva Vārdu, katru dienu bez mitēšanās lūgt Dievu, ēst Kristus miesu un dzert Viņa asinis. Kā vīrs un sieva laulībā ir viena miesa, tā mums jābūt cieši kopā ar Kristu. Tad Svētais Gars plūdis caur mums un mums būs īsts un paties prieks un miers visu laiku.

Pāvils slavēja Dievu un priecājās Dievā gan labvēlīgos apstākļos, gan visgrūtākajos apstākļos. Tā ir atslēga priecāties iekš tā Kunga un ne iekš pasaules apstākļiem. Kad apstākļi draud laupīt mūsu mieru un prieku, vajag sev atgādināt šos vārdus un to apliecināt: *“Tad nu mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Ar Viņa gādību mēs, kas ticam, esam iegājuši tai žēlastībā, kurā stāvam un teicam sevi laimīgus cerībā iemantot dievišķo godību.” (Rm5:1–2)*

Kad tev uznāk šaubas, kad piemeklē bailes, kad apstākļi nav labvēlīgi, tad griezies pie Dieva un Viņa Svētā Vārda. Neļauj savai mutei teikt: vai, vai, vai kādas bēdas man. Nē! Tad saki: es esmu ticībā taisnots un man ir miers ar Dievu caur manu Kungu Jēzu Kristu. Ar Viņa gādību es esmu iegājis tajā žēlastībā, kurā stāvu un teicu sevi laimīgu, cerībā iemantot dievišķo godību.

Iespējams, ka sev to būs jāatkārto vairākkārt, bet ar laiku tu sajūtīsi, ka iestājas miers. Tā nav maģija, bet – pareiza liecība. Kad mūsu mute apliecina, ko Dieva Vārds saka, tad mūsos spēcīgi darbojas Dievs. Mutes liecība ir ārkārtīgi svarīga. Pāvils raksta: *“Jo, ja tu ar savu muti apliecināsi Jēzu par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu uzmodinājis no miroņiem, tu tiks izglābts. Jo ar sirds ticību panākama taisnība un ar mutes liecību pestīšana.” (Rm 10: 9–10)*

Ar mutes liecību nāk pestīšana un glābšana. Lai mūsu mute vienmēr teic mūs laimīgus!

Āmen.